

NUOSTABUSIS MAGNOLIJOS TĒTIS

Merė Elen Džonson Van
Engelnhoven
(Paremta tikra istorija)

„Kai kurie vaikai sakė, kad nesame gera šeima, nes tėtis nėra mūsų bažnyčios narys.“

Ši istorija nutiko JAV.

„Magnolija! Lilija! – pašaukė tėtis. – Laikas studijuoti Raštus ir melstis!“

Magnolija prisėdo ant grindų šalia jų šuns Raindropo. Lilija įsispū į savo mėgstamiausią pledą.

Buvo smagu Raštus skaityti su šeima. Kartais jie drauge

vaidindavo Raštų istorijas. Tai padėdavo Magnolijai jas išsivaizduoti. Be to, Raindropas visada padėdavo, kai istorijose būdavo gyvūnų!

Tėtis atsivertė Raštus ir perskaitė eilutę. Tada jis perdavė didelę, sunkią Bibliją Magnolijai.

Visi jie skaitė paeiliui.

„Verčiau būkite malonūs [...] vieni kitiems“, – perskaitė Magnolija.*

Ji paniuro. Bažnyčioje žmonės ne visada būdavo jai malonūs.

„Mama, tėti, ar galiu su jumis

apie kai ką pasikalbėti?“ – paklausė ji.

„Žinoma! – atsakė tėtis. – Apie ką?“

„Vakar pradinukų pamokoje kai kurie vaikai sakė, kad nesame gera šeima, nes tėtis nėra mūsų bažnyčios narys.“

Magnolijos tėtis priklausė kitai bažnyčiai. Sekmadeniais jis su šeima vykdavo į sakramento susirinkimą. Per Lilijos ir Magnolijos krikštus jis pasisakė apie Šventąją Dvasią. Visi kalbėjo, kad jam tai puikiai pavyko. Jis buvo nuostabus tėtis.

„Dėl to norėjau pravirkti.“ Magnolija šniurkstelėjo. „Kodėl žmonės tokie pikti?“

Mama ir tėtis susižvalgė.

„Džiaugiuosi, kad papasakojai, kas nutiko, – tarė tėtis. – Aš ir mama labai mylime vienas kitą. Mūsų šeima mums labai svarbi.“

Mama linktelėjo: „Mūsų šeima svarbi ir Dangiskajam Tėvui. Jis myli visus savo vaikus.“

Raindropas prisiglaudė prie Magnolijos. Ji pakasė jam ausis.

„Dangiskasis Tėvas mus pažįsta ir žino, kad mes mylime vienas kitą, – pasakė tėtis. – Nė viena šeima nėra tobula, bet galime stengtis iš visų jėgų.“

„Tačiau vis tiek skaudu, kai žmonės piktai kalba apie mūsų šeimą, – tarė Magnolija. – Jėzus mus mokė, kad būtume geri visiems. Piktai kalbėti neatrodo panašu į sekimą Jėzumi.“

„Tu teisi, – tarė tėtis. – Galbūt, kai norėsi pasakyti ką nors pikta, prisimink, kaip jauteisi, kai kiti su tavimi elgėsi nemaloniai. Tada gali pasakyti ką nors malonaus.“

Magnolija giliai atsikvėpė. „Gerai.“ Ji džiaugėsi, kad galėjo pasikalbėti su mama ir tėčiu.

„Laikas šeimos sumuštiniui!“ Tėtis stipriai apkabino Liliją ir Magnoliją ir stipriai jas suspaudė.

Mama apkabino juos visus tris. Raindropas ratais bėgiojo aplink visus.

*Efeziečiams 4:32

„Negaliu kvėpuoti!“ – pajuokavo Lilija. Magnolija nusijuokė.

„Priminkite man, kieno eilė skaityti?“ – paklausė tėtis. Jis paleido mergaites ir paėmė Raštus.

„Mano eilė! – tarė Lilija. – Tėčio eilė melstis.“

Baigę skaityti, visi atsiklaupė melstis. Klausydamasi tėčio maldos Magnolija pajuto ramybę. Ji suprato, kad Dangiskasis Tėvas myli jos šeimą. ●

